

विश्वामः विश्वासो न गंतव्यो न कर्तव्यः पांडवैर्भेदितास्ते कदाचिद्युष्मांस्तसुरतो निन्युश्चेदनिष्टं स्यादिति भावः ॥ ६ ॥ तदेवाह तेत्विति ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेजो गिरेव ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अराक्यत्वमेवाह उ
 धृतराष्ट्र उवाच मृगयाशो भनातातगवां हि समवेक्षणं ॥ विश्रं भस्नुन गंतव्यो बहुवानामिति स्मरे ॥ ६ ॥ ते तु तत्र न रव्याघ्राः समीप इति नः श्रुतं ॥ अतो नाभ्य
 नुजानामि गमनं तत्र वः स्वयं ॥ ७ ॥ छद्यना निजितास्ते तु कश्चिदपि शताश्रमहावने ॥ तपो नित्याश्रमार्थे यस्मिन् अहमहाराः ॥ ८ ॥ धर्मराजो न संक्रुद्धो द्रीमसेन
 स्वमर्षणः ॥ यज्ञसेनस्य दुहिते जएव तु केवलं ॥ ९ ॥ यूयं चाप्यपराध्ये युर्दपमोहसमन्विताः ॥ ततो विनिर्देह्युस्ते तपसा हि समन्विताः ॥ १० ॥ अथ वासायु
 धावीरामन्युनाभिपरिपुताः ॥ सहिता बद्धनिस्त्रिंशदहेयुः शस्त्रतेजसा ॥ ११ ॥ अथ यूयं बहुत्वात्तानां भियात कथंचन ॥ अनार्यं परमं तस्या दशक्यं तच्च वैमतं ॥
 ॥ १२ ॥ उषितो हि महाबाहु रिंद्रलोके धनं जयः ॥ दिव्या न्यस्त्राण्यवाप्याथ ततः प्रत्यागतो वनं ॥ १३ ॥ अकृतास्त्रेण पृथिवी जिता बीभत्सुना पुरा ॥ किंपुनः सकृता
 स्त्रोद्य न हन्यादो महारथः ॥ १४ ॥ अथ वामद्वचः श्रुत्वा तत्र यत्ताभविष्यथ ॥ उद्दिग्वा सोविश्रं भाहुः खं तत्र भविष्यति ॥ १५ ॥ अथ वासैनिकाः केचिदपकुप्युर्धुधि
 स्थिरं ॥ तदबुद्धि कृतं कर्म दोषमुत्पादयेच्च वः ॥ १६ ॥ तस्माद्द्रच्छंतु पुरुषाः स्मारणाया सकारिणः ॥ न स्वयं तत्र गमनं रोचयेत व भारत ॥ १७ ॥ शकुनिरुवाच
 धर्मज्ञः पांडवो ज्येष्ठः प्रतिज्ञातं च संसदि ॥ तेन द्वादश वर्षाणि वस्तव्यानीति भारत ॥ १८ ॥ अनुवृत्ताश्चेते सर्वे पांडवा धर्मचारिणः ॥ युधिष्ठिरस्तु कौतियो न नः
 कोपं करिष्यति ॥ १९ ॥ मृगयां चैव नो गंतुमिच्छा संवर्तते भृशं ॥ स्मारणं तु चिकीर्षामो न तु पांडव दर्शनं ॥ २० ॥ न चानार्य समाचारः कश्चित्तत्र भविष्यति ॥ न
 च तत्र गमिष्यामो यत्र तेषां प्रतिश्रयः ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः शकुनिना धृतराष्ट्रोजने श्वरः ॥ दुर्योधनं सहा मात्यमनुजज्ञेन कामतः ॥ २२ ॥
 अनुज्ञातस्तु गांधारिः कर्णेन सहितस्तदा ॥ निर्ययौ भरतश्चेष्टो बलेन महता वृतः ॥ २३ ॥ दुःशासनं च तथा सौबलेन च धीमता ॥ संवृतो भ्रातृभिश्चान्यैः स्त्रीभि
 श्चापि सहस्रशः ॥ २४ ॥ तं निर्ययंतं महाबाहुं द्रुपदं तव नंसरः ॥ पौराश्चानुययुः सर्वे सह दारा वनं च तत् ॥ २५ ॥ अष्टौ रथसहस्राणि त्रीणि नागायुतानि च ॥ पत्तयो
 बहुसाहस्रा ह्याश्च न वतिः शताः ॥ २६ ॥

बिभोहीति ॥ १३ ॥ १४ ॥ उद्दिग्वा सति वनवासेनोद्दिग्गेषु पांडवेषु विश्रं भास्तव्यव्रता एतेनास्मात् बाधिष्यंत इति विश्वासाद्यो भवतां वासः सदुःखं दुःखदो भविष्यति पूर्वापकृते विश्वासो न कर्तव्य इत्यर्थः ॥ १५ ॥
 पक्षांतरमाह अथ वेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ द्वयमपि दूषयति धर्मज्ञ इत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥